

DOM

afsagt den 27. oktober 2020 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Thomas Klyver, Olav D. Larsen og Eva Skov (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1526-20

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

(advokat Arne Paabøl Andersen, Esbjerg)

Retten i Esbjerg har den 10. juli 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 16-2846/2020).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at han frifindes for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet politiassistent B har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at de havde været sammen på hans bopæl om aftenen, før de kørte fra X-by omkring kl. 23. De tænkte ikke på, at restauranterne lukkede omkring midnat på grund af Corona.

På gågaden i Varde bemærkede de fire personer. To af disse personer var mænd, som var fulde.

Efter parkeringen af bilen gik de gennem passagen ved tøjforretningen for at komme til gågaden. Han bemærkede ikke, om butiksruden var smadret.

Han husker ikke mange detaljer fra den forklaring, han afgav til politiet den 4. juni 2020 om formiddagen med telefonisk tolkning. Han forklarede til politiet, at de ledte efter en bar eller restaurant. Han nævnte over for politiet, at han havde en kammerat, T2, som boede i Y-by. Det er nok derfor, at politiet har noteret, at de var i Y-by for at besøge T2. Han forklarede ikke til politiet, at de ville besøge T2. Det er rigtigt, at han, som det er angivet i rapporten, forklarede til politiet, at han så tre mænd i gågaden.

Han var ikke forpustet, da politiet kom. Han lagde ikke mærke til, om T3 og T2 var forpustede.

Han har ikke klippet huller til øjnene i den elefanthue, der lå i bilen. Huen med hullerne er ikke hans. Det var T2, der havde lagt den hue i bilen.

Han var iført en grå hættetrøje med Puma-logo og sorte bukser. Han kom gennem passagen ved tøjforretningen, men han stod ikke stille ved forretningen.

Noget af det værktøj, som politiet fandt på hans bopæl, var T3 kommet med (foto nr. 7). Det orange koben (foto nr. 6) tilhører heller ikke ham.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han kom til Danmark i december 2013 for at arbejde inden for landbrug. Han arbejdede som sportstræner i Rumænien, før han kom til Danmark.

Han har været i Danmark uafbrudt siden 2013. Det er således ikke rigtigt, at han på et tidspunkt rejste ud af Danmark, som det er blevet registreret af myndighederne. Han har flere gange skiftet arbejde, mens han har været i Danmark. Han har bl.a. arbejdet i København. Det er muligt, at den forkerte registrering skyldes, at den arbejdsgiver, som han havde i første omgang, har indberettet, at han ikke længere boede hos ham. Han har betalt skat i Danmark.

Politiassistent B har supplerende forklaret, at der var ret mørkt på stedet, selv om der var gadebelysning. Det var tydeligt, at tiltalte forsøgte at skjule sig i bilen. Tiltalte blev genkendt ud fra signalementet om påklædningen.

De fire personer fortalte ikke på stedet om de ting, der blev fundet i bilen, og som han fotograferede.

Det butiksvindue, hvor en rude var knust, vender ud mod passagen og er placeret ret tæt på parkeringspladsen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Straffen er under hensyn til de omstændigheder, som byretten har fremhævet, passende fastsat til fængsel i 40 dage. Der er efter forholdets karakter ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Vedrørende spørgsmålet om udvisning lægges det også efter tiltaltes forklaring for landsretten om sit ophold i Danmark til grund, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i overensstemmelse med datooplysningerne i udtalelsen af 2. juli 2020 fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Han har således haft lovligt ophold i Danmark fra den 14. december 2018, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1.

Landsretten tiltræder herefter af de grunde, som er anført i dommen, at tiltalte er udvist som sket med indrejseforbud i 4 år. Landsretten er således enig med byretten i, at udvisning med indrejseforbud i 4 år ikke er i strid med opholdsdirektivets artikel 27.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.